

Ayar Dönüşümleri

Maxwell denklemlerinden ikisini ele alalım.

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{B} = 0$$

$$\vec{\nabla} \times \vec{E} = -\frac{1}{c} \frac{\partial \vec{B}}{\partial t}$$

Birinci denklem, bize \vec{B} alanının, başka bir vektör alanının ~~$\vec{\nabla} \times \vec{A}$~~ cinsinden

$$\boxed{\vec{B} = \vec{\nabla} \times \vec{A}}$$

şeklinde yazılabileceğini söyler. İkinci denkleme yerleştirirsek

$$\vec{\nabla} \times \vec{E} = -\frac{1}{c} \frac{\partial}{\partial t} (\vec{\nabla} \times \vec{A}) = -\vec{\nabla} \times \left(\frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} \right)$$

$$\Rightarrow \vec{\nabla} \times \left(\vec{E} + \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} \right) = 0$$

elde ederiz. Bu da bize parantez içindeki ifadenin, bir potansiyonun gradyanı olarak yazılabileceğini söyler:

$$\vec{E} + \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} = -\vec{\nabla} \phi$$

$$\Rightarrow \boxed{\vec{E} = -\vec{\nabla} \phi - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t}}$$

Bu şekilde bütün elektromanyetik alanlar (ϕ, \vec{A}) alanları cinsinden yazılabilir.

(ϕ, \vec{A}) alanlarını bulabilmek için, ~~Maxwell~~ diğer iki Maxwell denklemini kullanabiliriz.

Ancak öncelikle bu potansiyelleri inceleyelim. Manyetostatikte de belirttiğimiz gibi vektör potansiyele herhangi bir fonksiyonun gradyanını eklemek manyetik alanı değiştirmeyecektir.

$$\vec{A} \rightarrow \vec{A} + \nabla \Lambda$$

$$\vec{A} \rightarrow \vec{A} + \nabla \Lambda$$

$$\vec{B} = \nabla \times \vec{A} \rightarrow \nabla \times (\vec{A} + \nabla \Lambda) = \nabla \times \vec{A} = \vec{B}$$

Ancak Λ fonksiyonu zamana bağlı ise, bu dönüşüm altında elektrik alan değişecektir. Ancak eğer skalar potansiyeli, Φ , de

$$\Phi \rightarrow \Phi - \frac{1}{c} \frac{\partial \Lambda}{\partial t}$$

şeklinde değiştirir ise

$$\begin{aligned} \vec{E} &= -\nabla \Phi - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} \rightarrow -\nabla \left(\Phi - \frac{1}{c} \frac{\partial \Lambda}{\partial t} \right) - \frac{1}{c} \frac{\partial}{\partial t} (\vec{A} + \nabla \Lambda) \\ &= -\nabla \Phi - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} = \vec{E} \end{aligned}$$

Yani, skalar ve vektör potansiyeli

$$\left. \begin{aligned} \vec{A} &\rightarrow \vec{A} + \nabla \Lambda \\ \Phi &\rightarrow \Phi - \frac{1}{c} \frac{\partial \Lambda}{\partial t} \end{aligned} \right\} \text{Ayar Dönüşümleri}$$

olarak değiştirmek, elektromanyetik alanı değiştirmez. Bu da bize herhangi bir elektrik ve manyetik alana karşılık gelen sonsuz tane skalar ve vektör potansiyel olduğunu söyler.

Elektromanyetik Dalgalar

\vec{A} ve ϕ potansiyellerini

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{D} = 4\pi\rho \quad \vec{\nabla} \times \vec{H} = \frac{4\pi}{c} \vec{J} + \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{D}}{\partial t}$$

denklemlerinden bulabiliriz. İşlemleri

kolaylaştırmak için $\vec{D} = \epsilon \vec{E}$ ve $\vec{B} = \mu \vec{H}$

olduğunu varsayalım. Boşluk için $\epsilon = \mu = 1$ olacaktır.

$$\begin{aligned} \vec{\nabla} \times \vec{H} &= \vec{\nabla} \times \left(\frac{\vec{B}}{\mu} \right) = \frac{1}{\mu} \vec{\nabla} \times (\vec{\nabla} \times \vec{A}) \\ &= \frac{1}{\mu} \left(\vec{\nabla} (\vec{\nabla} \cdot \vec{A}) - \vec{\nabla}^2 \vec{A} \right) \end{aligned}$$

Maxwell denkleminde yerine yerleştirir isek

$$\frac{1}{\mu} \left[\vec{\nabla} (\vec{\nabla} \cdot \vec{A}) - \vec{\nabla}^2 \vec{A} \right] = \frac{4\pi}{c} \vec{J} + \frac{\epsilon}{c} \frac{\partial}{\partial t} \left(-\vec{\nabla} \phi - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} \right)$$

$$\vec{\nabla} (\vec{\nabla} \cdot \vec{A}) - \vec{\nabla}^2 \vec{A} = 4\pi \frac{\mu}{c} \vec{J} + \frac{\mu \epsilon}{c} \vec{\nabla} \left(\frac{\partial \phi}{\partial t} \right) - \frac{\mu \epsilon}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{A}}{\partial t^2}$$

$$\Rightarrow \left(\nabla^2 \vec{A} - \frac{\mu \epsilon}{c^2} \frac{\partial^2 \vec{A}}{\partial t^2} \right) = \vec{\nabla} (\vec{\nabla} \cdot \vec{A} + \frac{\mu \epsilon}{c} \frac{\partial \phi}{\partial t}) + \frac{4\pi \mu}{c} \vec{J}$$

Skalar potansiyel isin, diger denklemleri kullanabiliriz.

$$\vec{\nabla} \cdot (\epsilon \vec{E}) = 4\pi \rho$$

$$\epsilon \vec{\nabla} \cdot \left(-\vec{\nabla} \phi - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} \right) = 4\pi \rho$$

$$\nabla^2 \phi = -\frac{1}{\epsilon} \frac{\partial \vec{\nabla} \cdot \vec{A}}{\partial t} + \frac{4\pi \rho}{\epsilon}$$

$$\Rightarrow \nabla^2 \phi - \frac{\mu \epsilon}{c^2} \frac{\partial^2 \phi}{\partial t^2} = -\frac{1}{\epsilon} \frac{\partial}{\partial t} (\vec{\nabla} \cdot \vec{A} + \frac{\mu \epsilon}{c} \frac{\partial \phi}{\partial t}) - \frac{4\pi \rho}{\epsilon}$$

elde ederiz. Eger bu denklemlere, serbest yuklerin olmadigi bir bolgede bakarsak $\rho=0; \vec{j}=0$ oldugundan

$$\left(\frac{\mu \epsilon}{c^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} - \nabla^2 \right) \phi = \frac{1}{c} \frac{\partial}{\partial t} (\vec{\nabla} \cdot \vec{A} + \frac{\mu \epsilon}{c} \frac{\partial \phi}{\partial t})$$

$$\left(\frac{\mu \epsilon}{c^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} - \nabla^2 \right) \vec{A} = -\vec{\nabla} \left(\vec{\nabla} \cdot \vec{A} + \frac{\mu \epsilon}{c} \frac{\partial \phi}{\partial t} \right)$$

elde ederiz. Bu denklemler oldukca karisik denklemlerdir. ozellikle ~~ϕ ve \vec{A}~~ icin ~~iki~~ iki denklemin de hem ϕ hem de \vec{A} icermesi, bu denklemleri daha da zor hale getirir.

Ancak bu durumdan kurtulmak için ayar dönüşümlerini kullanabiliriz.

Ayar dönüşümleri altında vektör potansiyelin diverjansının değişimine bakalım:

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{A} \rightarrow \vec{\nabla} \cdot (\vec{A} + \vec{\nabla} \Lambda) = \vec{\nabla} \cdot \vec{A} + \nabla^2 \Lambda$$

Yani ayar dönüşümleri altında değişir.

Herhangi bir elektromanyetik alana

karşılık gelen bir vektör potansiyel için

$$\nabla^2 \Lambda = -\vec{\nabla} \cdot \vec{A}$$

olacak şekilde bir ayar ~~for~~ dönüşümü yaparsak, yeni vektör potansiyelin diverjansı sıfır olacaktır: $\vec{\nabla} \cdot \vec{A}_{\text{yeni}} = 0$. \vec{A}_{yeni} de

aynı manyetik alana karşılık geleceğinden, aynı denklemi sağlayacaktır. Bu ayarda, skalar potansiyel

$$\nabla^2 \phi = -\frac{4\pi \rho}{\epsilon}$$

denklemini sağlar. Bu ise elektrostatikte elde ettiğimiz denklemin aynısıdır. Bu ayara Coulomb ayarı denir. Bu ayarda vektör potansiyelin sağladığı denklem ise bir miktar sadeleşmekle beraber, Poisson denklemine oranla daha karışıktır:

$$\left(\frac{\mu \epsilon}{c^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} - \nabla^2 \right) \vec{A} = \frac{4\pi \mu}{\epsilon} \vec{j} - \frac{\mu \epsilon}{c} \frac{\partial}{\partial t} \vec{\nabla} \phi$$

Benzer şekilde,

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{A} + \frac{\mu \epsilon}{c} \frac{\partial \phi}{\partial t}$$

ifadesinin de ayar dönüşümleri altında değiştiği gösterilebilir. Bunu kullanarak

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{A} + \frac{\mu \epsilon}{c} \frac{\partial \phi}{\partial t} = 0$$

olduğu bir ayar da seçilebilir. Bu ayarda vektör potansiyel de skalar potansiyel de benzer denklemleri sağlar:

$$\left(\frac{\mu \epsilon}{c^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} - \nabla^2 \right) \phi = \frac{4\pi k}{\epsilon} \rho$$

$$\left(\frac{\mu \epsilon}{c^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} - \nabla^2 \right) A_i = \frac{4\pi \mu}{c} J_i$$

(vektör potansiyel için olan denklem "i" bileşeni için yazılmıştır.)

Bu denklemleris bir sanatta

Boslukta ($\rho = 0$; $\vec{J} = 0$) bu denklemleri

$$\left(\frac{1}{v^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} - \nabla^2 \right) \phi = 0 \quad \left(\frac{1}{v^2} = \frac{\mu \epsilon}{c^2} \right) \phi = \phi, A_i \text{ olmak üzere}$$

şeklinde yazabiliriz. Bu, dalga denklemi olarak bilinen denklemdir.

1D boyutta yazacak olursak

$$\left(\frac{1}{v^2} \frac{\partial^2}{\partial t^2} - \frac{\partial^2}{\partial x^2} \right) \psi(x, t) = 0$$

halini alır. Bu denklemin en genel çözümü

$$\psi(x, t) = f_1(kx - \omega t) + f_2(kx + \omega t)$$

olarak yazabiliriz. Bu çözümün x 'e ve t 'ye göre iki türevini alacak olursak:

$$\frac{\partial^2 \psi}{\partial x^2} = k^2 (f_1''(kx - \omega t) + f_2''(kx + \omega t))$$

$$\frac{\partial^2 \psi}{\partial t^2} = \omega^2 (f_1''(kx - \omega t) + f_2''(kx + \omega t))$$

$$\Rightarrow \frac{1}{k^2} \frac{\partial^2 \psi}{\partial x^2} = \frac{1}{\omega^2} \frac{\partial^2 \psi}{\partial t^2}$$

Eğer $\frac{k^2}{\omega^2} = \frac{1}{v^2} \Rightarrow \boxed{k^2 - \frac{\omega^2}{v^2} = 0}$

ise ψ dalga denkleminin çözümüdür.

f_1 , ~~sağa~~ $+x$ yönünde hareket eden bir dalgayı, f_2 ise $-x$ yönünde hareket eden bir dalgayı temsil eder. ($k, \omega > 0$ oluştüğünü kabul edilmişti)

Fourier teoremine göre herhangi bir fonksiyonu

$$f(x) = \int_{-\infty}^{\infty} \frac{d\alpha}{2\pi} e^{i\alpha x} \tilde{f}(\alpha)$$

şeklinde yazabiliriz. Buradan $\psi(x, t)$ fonksiyonu

için

$$\psi(x, t) = \int \frac{dk d\omega}{(2\pi)^2} e^{i(kx - \omega t)} \tilde{\psi}(k, \omega)$$

şeklinde bir açılım elde edebiliriz.

Maxwell denklemleri doğrusal denklemler olduğu için, herhangi bir dalga yerine

$e^{i(kx - \omega t)}$ dalgalarını inceleyebiliriz. Herhangi bir dalga bunların toplamı olarak yazılabilir.

Bu dalgaları üç boyuta $e^{i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)}$ olarak genelleştirebiliriz. Burada \vec{k} dalga vektörü ω ise dalganın açısal frekansıdır. Bu ifade bir "düzlem dalga"yı betimler (düzlem denmesinin sebebi $\vec{k} \cdot \vec{x} = \text{sabit}$ olan noktaların bir düzlem belirtmesidir). Bir düzlem elektromanyetik dalga için potansiyelleri

$$\phi = \phi_0 e^{i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)}$$

$$\vec{A} = \vec{A}_0 e^{i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)}$$

olarak yazabiliriz. ϕ_0 ve \vec{A}_0 birbirlerinden bağımsız değişimlerdir, ayar koşulu ile ilişkilendirilirler.

Lorentz ayar ifadesini

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{A} + \frac{\mu \epsilon}{c} \frac{\partial \phi}{\partial t} = 0$$

kullanırsak

$$i(\vec{k} \cdot \vec{A}_0 - \frac{\mu \epsilon}{c} \omega \phi_0) e^{i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)} = 0$$

$$\Rightarrow (\vec{k} \cdot \vec{A}_0 - \frac{\mu \epsilon}{c} \omega \phi_0) = 0$$

olmalıdır.

$$\vec{\nabla} \cdot \vec{A} + \frac{\mu \epsilon}{c} \frac{\partial \phi}{\partial t} = 0$$

koşulunu değiştirmeden yapabileceğimiz başka ayar dönüşümleri de vardır;

$$\Lambda = i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)$$

$$\Lambda = i\alpha e$$

seçersek,

$$\vec{A}_0 \rightarrow \vec{A}_0 - \alpha \vec{k}$$

$$\phi_0 \rightarrow \phi_0 - \alpha \omega$$

olur. Bu yeni ϕ_0 ve \vec{A}_0 değerleri de

$$\begin{aligned} \vec{k} \cdot \vec{A}_0 - \frac{\mu \epsilon}{c} \phi_0 &\rightarrow \vec{k} \cdot (\vec{A}_0 - \alpha \vec{k}) - \frac{\mu \epsilon \omega}{c} (\phi_0 - \alpha \omega) \\ &= (\vec{k} \cdot \vec{A}_0 - \frac{\mu \epsilon \omega}{c} \phi_0) - \alpha (k^2 - \frac{\mu \epsilon}{c} \omega^2) \\ &= -\alpha (k^2 - \frac{\mu \epsilon}{c} \omega^2) \end{aligned}$$

ki boşlukta ($\mu = \epsilon = 1$)
= 0

ayar koşulunu ~~da~~ sağlar. Dolayısıyla boşlukta EM dalgaları için $\alpha = \phi_0 / \omega$ seçerek $\phi_0 = 0$ da seçebiliriz.

Bu dalgalar için, elektrik ve manyetik alanları yazacak olursak

$$\vec{B} = \vec{\nabla} \times \vec{A} = i(\vec{k} \times \vec{A}_0) e^{i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)}$$

$$\begin{aligned} \vec{E} &= -\vec{\nabla} \phi - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{A}}{\partial t} \\ &= -i\left(\vec{k} \phi_0 + \frac{1}{c} \omega \vec{A}_0\right) e^{i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)} \end{aligned}$$

olarak yazabiliriz.

Ayar koşulunda $\phi_0 = \frac{c}{\mu \epsilon} \frac{1}{\omega} \vec{k} \cdot \vec{A}_0$ olduğunu kullanırsak

$$\begin{aligned} \vec{E} &= -i\left(\vec{k} (\vec{k} \cdot \vec{A}_0) \frac{c}{\mu \epsilon \omega} - \frac{1}{c} \omega \vec{A}_0\right) e^{i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)} \\ &= -\frac{i\omega}{c} \left(\vec{k} (\vec{k} \cdot \vec{A}_0) \frac{v^2}{\omega^2} - \vec{A}_0\right) e^{i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)} \\ &= +i\frac{\omega}{c} \left[\vec{A}_0 - \frac{\vec{k} (\vec{k} \cdot \vec{A}_0)}{k^2}\right] e^{i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)} \end{aligned}$$

köşeli parantezdeki ikinci terim, \vec{A}_0 'ın \vec{k} yönündeki bileşenini çıkarır, dolayısıyla $\vec{A}_0 - \frac{\vec{k} (\vec{k} \cdot \vec{A}_0)}{k^2}$ vektörü \vec{k} vektörüne

diktir. \vec{B} vektörü de $\vec{k} \times \vec{A}_0$ yönünde olduğu için \vec{k} vektörüne diktir. Dolayısıyla EM dalgalar, "enine" dalgalar, yani Elektrik ve manyetik alan hareket yönüne diktir.

Elektrik alan için

$$\nabla^2 \vec{A}_0 - \vec{k}(\vec{k} \cdot \vec{A}_0) = \vec{k} \times (\vec{A}_0 \times \vec{k})$$

olduğunu kullanırsak elektrik alanı

$$\begin{aligned} \vec{E} &= \frac{i\omega}{c^2} \vec{k} \times (\vec{A}_0 \times \vec{k}) e^{i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)} \\ &= -\frac{\omega}{c^2} \vec{k} \times \left[i(\vec{k} \times \vec{A}_0) e^{i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)} \right] \end{aligned}$$

$$\vec{E} = -\frac{\omega}{c^2} \vec{k} \times \vec{B}$$

elde ederiz. Buradan, \vec{k} ile vektör çarpımından, $\vec{B} = \frac{c}{\omega} \vec{k} \times \vec{E}$ ~~de~~ buluruz.

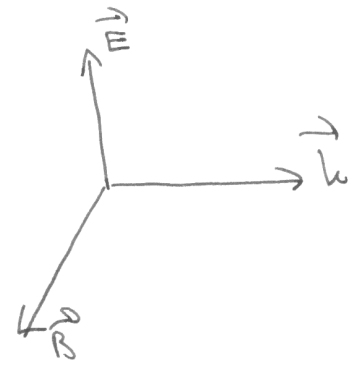
\vec{k} vektörü düzlem dalganın hareket yönünü verir. Elektrik alan bu yöne dik olduğu için yönü hareket yönüne dik bir düzlemde olmalıdır.

Birbirine ~~dik~~ dik ve \vec{k} 'ya dik iki vektörü

\vec{e}_1 ve \vec{e}_2 olarak seçerseniz, genel bir elektrik alanı $\vec{E} = a\vec{e}_1 e^{i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)} + b\vec{e}_2 e^{i(\vec{k} \cdot \vec{x} - \omega t)}$

olarak yazabiliriz. Burada $|\vec{e}_1|^2 = |\vec{e}_2|^2 = 1$; $\vec{e}_1 \cdot \vec{e}_2 = 0$

$$\vec{e}_1 \cdot \vec{k} = \vec{e}_2 \cdot \vec{k} = 0.$$

Tanım olarak, elektrik alanının yönü, elektromanyetik dalganın "polarizasyonu"dur.

Eğer dalganın hareket yönünü z yönü olarak seçersek \vec{E}_1 ve \vec{E}_2 vektörlerini

$$\vec{E}_1 = (1, 0, 0)$$

$$\vec{E}_2 = (0, 1, 0)$$

olarak seçilebilir. Bu, düzlem polarizasyona karşılık gelir, çünkü elektrik alan bir düzlem içinde değişir.

Eğer $\vec{E}_+ = (1, i, 0) \frac{1}{\sqrt{2}}$ ve $\vec{E}_- = (1, -i, 0) \frac{1}{\sqrt{2}}$ olarak seçersek, bunlar dairesel polarizasyon olarak bilinir. \vec{E}_+ polarizasyonuna sahip bir elektromanyetik dalganın isin

$$\begin{aligned} \vec{E} &= \text{Re} \vec{E}_+ e^{i(\vec{k}\cdot\vec{x} - \omega t)} \\ &= \text{Re} \frac{1}{\sqrt{2}} e^{i(\vec{k}\cdot\vec{x} - \omega t)} + \text{Re} \frac{i}{\sqrt{2}} e^{i(\vec{k}\cdot\vec{x} - \omega t)} \\ &= \frac{\hat{x}}{\sqrt{2}} \cos(\vec{k}\cdot\vec{x} - \omega t) - \frac{\hat{y}}{\sqrt{2}} \sin(\vec{k}\cdot\vec{x} - \omega t) \end{aligned}$$

olur. Bu polarizasyonda, elektrik alanının yönü hareket yönü etrafında döner.

\vec{E}_+ ve \vec{E}_- farklı yönlerde dönen elektromanyetik alanlara karşılık gelir.

Yansımada ve kırınım

Elektromanyetik sabitleri ϵ_1, μ_1 ve ϵ_2, μ_2 olan iki malzeme düşünelim. Ara yüzleri bir düzlem olsun. 1 malzemedeki, 2. malzemeye doğru dalga vektörü \vec{k}_i , frekansı ω olan bir dalga yollayalım:

$$\vec{E}_i = \vec{E}_0 e^{i(\vec{k}_i \cdot \vec{r} - \omega t)}$$

$$\vec{B}_i = \frac{c}{\omega_1} (\vec{k}_i \times \vec{E}_0) e^{i(\vec{k}_i \cdot \vec{r} - \omega t)}$$

Bu elektromanyetik dalganın bir kısmı arayüzden yansıyor, bir kısmı da ikinci bölgeye geçecektir:

$$\vec{E}_y = \vec{E}_{y0} e^{i(\vec{k}_y \cdot \vec{r} - \omega t)}$$

$$\vec{B}_y = \frac{c}{\omega_1} (\vec{k}_y \times \vec{E}_{y0}) e^{i(\vec{k}_y \cdot \vec{r} - \omega t)}$$

burada "y" indeksi "yansıyan" dalga için kullanılmıştır, ve

$$\vec{E}_g = \vec{E}_{g0} e^{i(\vec{k}_g \cdot \vec{r} - \omega t)}$$

$$\vec{B}_g = \frac{c}{\omega_2} (\vec{k}_g \times \vec{E}_{g0}) e^{i(\vec{k}_g \cdot \vec{r} - \omega t)}$$

burada "g" indeksi "geçen" dalga için kullanılmıştır.

Daha önce Elektrik ve manyetik alanın bir yüzeyi ~~at~~ geçenken nasıl değiştiğini incelemiştik.

- (i) $\vec{\nabla} \cdot \vec{B} = 0 \Rightarrow \vec{B}$ 'nin yüzeye dik bileşeni sürekli
- (ii) $\vec{\nabla} \times \vec{H} = \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{D}}{\partial t} \Rightarrow \vec{H}$ 'nin yüzeye yataklı bileşeni sürekli
- (iii) $\vec{\nabla} \cdot \vec{D} = \rho_{ext} = 0 \Rightarrow \vec{D}$ 'nin yüzeye dik " " "
- (iv) $\vec{\nabla} \times \vec{E} = - \frac{1}{c} \frac{\partial \vec{B}}{\partial t} \Rightarrow \vec{E}$ 'nin " paralel " " "

Arayüzü xy düzleminde düşünürsek, bu koşulları aşağıdaki eşitlikleri gerektirir:

- (i) $\frac{c}{\omega_1} [(\vec{k}_1 \times \vec{E}_0) + (\vec{k}_y \times \vec{E}_{y0})] \cdot \hat{z} = \frac{c}{\omega_2} (\vec{k}_y \times \vec{E}_{y0}) \cdot \hat{z}$
- (ii) $\frac{c}{\mu_1 \omega_1} [(\vec{k}_1 \times \vec{E}_0) + (\vec{k}_y \times \vec{E}_{y0})] \times \hat{z} = \frac{c}{\mu_2 \omega_2} (\vec{k}_y \times \vec{E}_{y0}) \times \hat{z}$
- (iii) $\epsilon_1 (\vec{E}_0 + \vec{E}_{y0}) \cdot \hat{z} = \epsilon_2 \vec{E}_{y0} \cdot \hat{z}$
- (iv) $(\vec{E}_0 + \vec{E}_{y0}) \times \hat{z} = \vec{E}_{y0} \times \hat{z}$

Bu denklemleri elde etme için, arayüz üzerinde $\vec{k}_1 \cdot \vec{r} = \vec{k}_y \cdot \vec{r} = \vec{k}_y \cdot \vec{r}$

~~olan~~ olması gerektiğini kullandık. Aksi takdirde, sınır koşulları belli bir noktada sağlansa da, başka bir noktada sağlanmaz.

Düzlem üzerindeki herhangi bir noktayı

$$\vec{r} = x\hat{x} + y\hat{y} + 0\hat{z}$$

olarak yazabiliriz. Buradan, bütün x ve y değerleri

$$\hat{k}_x \cdot \vec{r} = \hat{k}_y \cdot \vec{r} = \hat{k}_z \cdot \vec{r}$$

olması gerektiğinden, $x=0$ olan özel durumdan

$$(k_x)_y = (k_y)_y = (k_z)_y$$

ve $y=0$ olan noktalardan

$$(k_x)_x = (k_y)_x = (k_z)_x$$

elde ederiz. Bu da bize geçen ve yansıyan dalga vektörlerinin yüzeye yatay bileşenlerinin eşit olduğunu gösterir. Bu vektörlerin boyutları

$$|\vec{k}_x| = \frac{\omega}{v_1}, \quad |\vec{k}_y| = \frac{\omega}{v_1}, \quad \text{ve} \quad |\vec{k}_z| = \frac{\omega}{v_2}$$

olarak yazılabilir.

~~vektörünün~~ $\vec{k}_x, \vec{k}_y, \vec{k}_z$ vektörlerinin yüzeyin dikeyine yaptıkları açılara θ_1, θ_y ve θ_z dersek

$$|\vec{k}_x| \sin \theta_1 = |\vec{k}_z| \sin \theta_z$$

$$\Rightarrow \frac{\omega}{v_1} \sin \theta_1 = \frac{\omega}{v_2} \sin \theta_z$$

$$\Rightarrow \frac{\sin \theta_1}{v_1} = \frac{\sin \theta_z}{v_2}$$

Belli bir ortamdaki ışığın hızı

$$v = \frac{c}{\sqrt{\epsilon\mu}} \text{ olarak verilir.}$$

$\sqrt{\epsilon\mu} \equiv n$ kırılma indeksini tanımlarsak

$$v_i = \frac{c}{n_i} \text{ olacaktır}$$

$n_1 \sin \theta_1 = n_2 \sin \theta_2$ kırınım yasasını elde

ederiz.

$|\vec{k}_1| = |\vec{k}_2|$ olduğundan ve

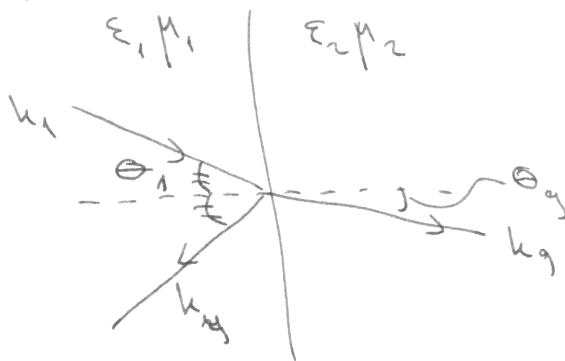
$(k_1)_x = (k_2)_x$ ve $(k_1)_y = (k_2)_y$ olduğundan

$|(k_1)_z| = |(k_2)_z|$ olmalıdır. Yansıyan ışık, ikinci ortama girmediğinden $(k_1)_z = -(k_2)_z$

olmalıdır. Buradan da $\theta_1 = -\theta_2$ olduğu

görülür, yani yansıma açısı, gelis açısı ile aynı, fakat yüzeye dik olan vektörün diğer

tarafındadır:

EM dalgaların hareket yönlerini belirledikten sonra şimdi genliklerinin nasıl değiştiğine bakalım. Genlikler için, EM alanın polarizasyonuna göre farklı davranışları olacaktır.

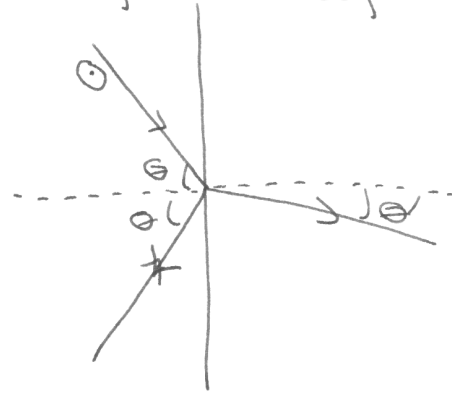
i) Polarizasyon, yüzeye paralel olabilir. Bu polarizasyonu \vec{n}_{\parallel} ile gösterelim

ii) Polarizasyon $\vec{n}_{\parallel} \times \hat{k}$ yönünde olabilir.

Bu iki durumu ayrı ayrı inceleyelim:

i) Yüzeğe Paralel Polarize EM dalganın yansımaya ve kırınımı

\vec{k} vektörlerinin yüzeye paralel yönüne y yönü diyelim. Yüzeğe dikey de z yönünde olsun

Yukarıdaki şekilde, \vec{k} vektörleri kağıt düzleminde, x yönü kağıdın dışına doğru

Bu gösterimle süreklilik denklemlerini ~~yazacak olursak yazmak için öncelikle ilgili vektörleri bileşenleri cinsinden yazalım:~~

$$\begin{aligned} \vec{E}_0 &= E_0 \hat{x} & \vec{k}_1 &= k_1 \sin\theta \hat{y} + k_1 \cos\theta \hat{z} \\ \vec{E}_{y_0} &= E_{y_0} \hat{x} & \vec{k}_2 &= k_2 \sin\theta \hat{y} - k_2 \cos\theta \hat{z} \\ \vec{E}_{g_0} &= E_{g_0} \hat{x} & \vec{k}_3 &= k_3 \sin\theta' \hat{y} + k_3 \cos\theta' \hat{z} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \vec{k}_1 \times \vec{E}_0 &= (k_1 \sin\theta \hat{y} + k_1 \cos\theta \hat{z}) \times (E_0 \hat{x}) \\ &= (-k_1 \sin\theta \hat{z} + k_1 \cos\theta \hat{y}) E_0 \end{aligned}$$

$$\vec{k}_1 \times \vec{E}_0 = +E_0 k_1 (\cos\theta \hat{y} - \sin\theta \hat{z})$$

$$\vec{k}_2 \times \vec{E}_{y_0} = -E_{y_0} k_2 (\cos\theta \hat{y} + \sin\theta \hat{z})$$

$$\vec{k}_3 \times \vec{E}_{g_0} = E_{g_0} k_3 (\cos\theta' \hat{y} - \sin\theta' \hat{z})$$

Bu ifadeleri süreklilik denklemlerinde yerleştirir isek

$$i) \frac{c}{\omega_1} (+E_0 k_1 \sin\theta + E_{y_0} k_1 \sin\theta) = +\frac{c}{\omega_2} E_{g_0} k_3 \sin\theta'$$

$$ii) \frac{c}{\mu_1 \omega_1} (k_1 E_0 \cos\theta - k_1 E_{y_0} \cos\theta) = \frac{c}{\mu_2 \omega_2} E_{g_0} k_3 \cos\theta'$$

$$iii) 0 = 0$$

$$iv) E_0 + E_{y_0} = E_{g_0}$$

Dikkat ederseniz, üçüncü koşul (d) alanının yüzeye dik bileşeninin sürekli olması) otomatik olarak sağlanır. (i). koşul ve (iv). koşul Snell yasasını verir. Dolayısıyla (ii). denklem yerine Snell yasasını da kullanabiliriz. (ii) ve (iv) denklemlerini kullanarak E_{y_0} ve E_{g_0} bulabiliriz

$$E_{y_0} = \frac{2}{1 + \frac{\mu_1 \tan \theta}{\mu_2 \tan \theta'}} E_0 \quad ; \quad E_{y_0} = \frac{1 - \frac{\mu_1 \tan \theta}{\mu_2 \tan \theta'}}{1 + \frac{\mu_1 \tan \theta}{\mu_2 \tan \theta'}} E_0$$

Pek çok malzeme için $\mu_1 \approx \mu_2 \approx 1$ dir.

Bu durumda

$$E_{y_0} = \frac{2 \sin \theta' \cos \theta}{\sin(\theta + \theta')} E_0 \quad ; \quad E_{y_0} = \frac{\sin(\theta' - \theta)}{\sin(\theta' + \theta)} E_0$$

Olur. Bu denklemler Fresnel denklemleri olarak bilinir. Özel bir durum, $\theta = \theta' = 0$ olduğu durumdur. Bu durumda yukarıdaki ifadeler $\frac{0}{0}$ belirsizliği içerdikleri için dikkatli olunması gerekir. $\theta, \theta' \ll 1$ için

Snell yasasını yazacak olursak

$$n_1 \sin \theta = n_2 \sin \theta' \Rightarrow n_1 \theta \approx n_2 \theta' \\ \Rightarrow \frac{\theta}{\theta'} \approx \frac{n_2}{n_1}$$

$$\frac{\tan \theta}{\tan \theta'} \approx \frac{\theta}{\theta'} \approx \frac{n_2}{n_1}$$

$$E_{y_0} \approx \frac{2}{1 + \frac{\mu_1 n_2}{\mu_2 n_1}} E_0 \approx \frac{2n_1}{n_1 + n_2} E_0$$

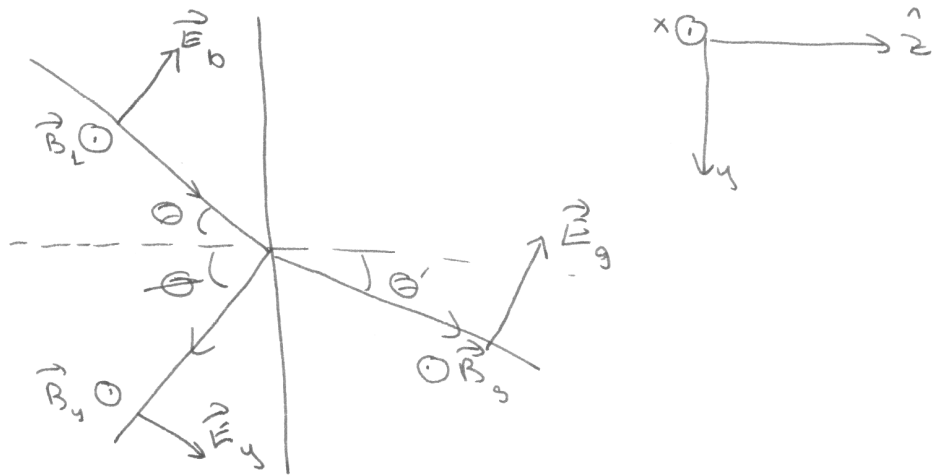
$$E_{y_0} \approx \frac{1 - \frac{\mu_1 n_2}{\mu_2 n_1}}{1 + \frac{\mu_1 n_2}{\mu_2 n_1}} E_0 \approx \frac{n_1 - n_2}{n_1 + n_2} E_0$$

En sağdaki ifadeler $\mu_1 \approx \mu_2$ durumunda elde edilmiştir.

Dikkat edilecek olursa, \vec{E}_{g0} , her zaman için yollanan dalganın polarizasyonu ile aynı yöndedir. Oysa yansıyan dalganın polarizasyonu (\vec{E}_{y0} 'in yönü), daha yoğun bir ortama girerken ($n_2 > n_1$) ~~ya~~ yollanan dalganın polarizasyonu ile zıt yöndedir.

ii) \vec{B} alanı yüzeye paralel ise:

Bu durumda değişkenlerimizi ve koordinat eksanlerimizi aşağıdaki gibi tanımlayalım:

$$\vec{E}_i = -E_{i0} \cos \theta \hat{y} + E_{i0} \sin \theta \hat{z}$$

$$\vec{E}_r = +E_{r0} \cos \theta \hat{y} + E_{r0} \sin \theta \hat{z}$$

$$\vec{E}_t = -E_{t0} \cos \theta' \hat{y} + E_{t0} \sin \theta' \hat{z}$$

$$\vec{h}_1 \times \vec{E}_0 = h_1 E_0 \hat{x}$$

$$\vec{h}_y \times \vec{E}_y = h_y E_{y0} \hat{x}$$

$$\vec{h}_g \times \vec{E}_g = h_g E_{g0} \hat{x}$$

160. sayfadaki denklemlere yerleştirir isek

i) $0 = 0$

(ii) $\frac{c}{\mu_1 \omega_1} h_1 (E_0 + E_{y0}) = \frac{c}{\mu_2 \omega_2} h_g E_{g0}$

(iii) $\epsilon_1 (E_0 + E_{y0}) \sin \theta = \epsilon_2 E_{g0} \sin \theta'$

(iv) $(-E_0 + E_{y0}) \cos \theta = -E_{g0} \cos \theta'$

Yine (ii) denklemini (iii). denkleme bölersek

$$\frac{c}{\mu_1 \epsilon_1} \frac{h_1}{\omega_1} = \frac{c}{\mu_2 \epsilon_2} \frac{h_g}{\omega_2}$$

elde ederiz, ki $\frac{c}{\mu \epsilon} = v$; $\frac{h_f}{\omega_f} = \frac{1}{v}$ olduğunu

kullanırsak $L=1$ verir, yani bu iki denklem birbirine denktir.

(iii) denklemini (iv). denkleme bölersek

$$\frac{\epsilon_1 (E_0 + E_{y0}) \tan \theta}{-(E_0 - E_{y0})} = -\epsilon_2 \tan \theta'$$

ve Buradan da

$$E_{y0} = - \frac{1 + \frac{\epsilon_2 \tan \theta'}{\epsilon_1 \tan \theta}}{1 + \frac{\epsilon_2 \tan \theta'}{\epsilon_1 \tan \theta}} E_0 = \frac{1 - \frac{\epsilon_1 \tan \theta}{\epsilon_2 \tan \theta'}}{1 + \frac{\epsilon_1 \tan \theta}{\epsilon_2 \tan \theta'}} E_0$$

elde ederiz.

(iii) Denklemi yerleştirir isek

$$E_{y0} = \frac{2 \frac{\epsilon_1}{\epsilon_2} \frac{n_1'}{n_1}}{1 + \frac{\epsilon_1}{\epsilon_2} \frac{\tan \theta}{\tan \theta'}} E_0$$

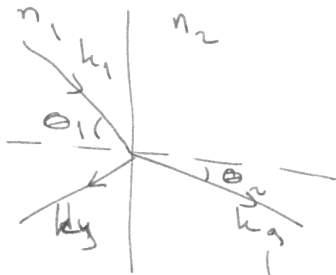
Buluruz.

Kırınma ve yansımaya yasalarını bulduktan sonra, kırınma ve yansımaya ilgili ilginç bir kaç olayı inceleyebiliriz.

Tam Yansımaya

Snell yasasına dönecek olursak

$$n_1 \sin \theta_1 = n_2 \sin \theta_2$$

$$\sin \theta_2 = \frac{n_1}{n_2} \sin \theta_1$$

olarak yazabiliriz. Eğer $n_1 > n_2$ ise (yani daha yoğun olan bir ortama, daha az yoğun bir ortama geçişte)

$$\sin \theta_1 = \frac{n_2}{n_1} \text{ e karşılık gelen açı için}$$

$$\sin \theta_2 = \frac{n_1}{n_2} \sin \theta_1 = 1 \Rightarrow \theta_2 = \frac{\pi}{2}$$

olacaktır. Yani geçen ışık tam arayüzde hareket edecektir. Eğer θ_1 açısı daha büyük değerler alacak olur ise

$\sin \theta_2 > 1$ olacağıında θ_2 için herhangi bir reel çözüm bulunamayacaktır.

$$(k_x)_{\frac{z}{z}} = k_g \cos \theta_2 = k_g \sqrt{1 - \sin^2 \theta_2}$$

olduğundan ve $\sin \theta_2 > 1$ olduğu için

$(k_x)_z$ tamamen karmaşık bir sayı olacaktır.

$$(k_x)_z = i K_g$$

olarak tanımlarsak, ve geçen dalganın

$$e^{i(\vec{k} \cdot \vec{r} - \omega t)}$$

ile orantılı olduğunu kullanırsak, geçen dalga, malzemenin içine doğru üstel olarak azalacaktır, ve sadece arayüzün yakınında bir bölgede sıfır ~~dan~~ farklı olacaktır.

Bu durumda yansıyan dalganın Elektrik alanının genliği

$$E_{y0} = \frac{1 - A \frac{\tan \theta}{\tan \theta'}}{1 + A \frac{\tan \theta}{\tan \theta'}} E_0$$

olarak yazılabilir (A 'nın değeri \vec{E} alanının mı yoksa \vec{B} alanının mı yüzeye paralel olduğuna göre değişir) ~~$\sin \theta'$~~ ~~$\cos \theta$~~ $\sin \theta'$ reel bir sayı $\cos \theta'$ ise ~~ise~~ tamamen karmaşık bir sayı olduğu için $1 - A \frac{\tan \theta}{\tan \theta'} = \left(1 + A \frac{\tan \theta}{\tan \theta'}\right)^*$

olduğundan $|E_{y0}| = |E_0|$ olacaktır. Yani bu durumda yansıyan dalganın şiddeti, gelen dalga ile aynı olacak, sadece fazı farklı olacaktır.

Ortalama olarak gelen dalganın taşıdığı enerjinin tamamı yansıyan dalga tarafından alınacaktır (isten tam yansımalar). Bu durumda geçen dalganın ortalama hiç enerji taşımaması gerekir. Poynting vektörünü ağırlıkla yazılıp ortalamasına bakılarak bu ağırlıkla gösterilebilir.

Brewster Açısı

Gelen ~~dalga~~ \vec{B} alanı arayüzce paralel ise daha önce yansıyan dalganın elektrik alanının genliğinin

$$E_{y0} = \frac{1 - \frac{\epsilon_1 \tan \theta}{\epsilon_2 \tan \theta'}}{1 + \frac{\epsilon_1 \tan \theta}{\epsilon_2 \tan \theta'}} E_0$$

olduğunu göstermiştik (sayfa 165). Eğer

$$\frac{\epsilon_1 \tan \theta}{\epsilon_2 \tan \theta'} = 1$$

olacak şekilde bir θ açısı ile gönderilirse, yansıyan dalga olmayacaktır. Bu açısı θ_B Brewster açısı denir.

Eğer yine $\mu_1 \approx \mu_2 = 1$ alırsak,

$$n_1 = \sqrt{\epsilon_1 \mu_1} \approx \sqrt{\epsilon_1}$$

$$n_2 \approx \sqrt{\epsilon_2}$$

olacağından, Snell yasasından

$$\sqrt{\epsilon_1} \sin \theta = \sqrt{\epsilon_2} \sin \theta'$$

$$\Rightarrow \frac{\epsilon_1}{\epsilon_2} = \frac{\sin^2 \theta'}{\sin^2 \theta} \text{ olacaktır.}$$

Yukarıdaki ifadeye yerleştirir isek

$$\frac{\sin^2 \theta'}{\sin^2 \theta} \frac{\tan \theta}{\tan \theta'} = 1 \Rightarrow \frac{\sin \theta' \cos \theta'}{\sin \theta \cos \theta} = 1$$

$$\Rightarrow \sin 2\theta = \sin 2\theta'$$

Bu $\theta = \theta'$ olamayacağından,

$$2\theta = \pi - 2\theta' \Rightarrow \theta + \theta' = \frac{\pi}{2} \text{ olması}$$

gerekir. Dolayısıyla $\sin \theta = \cos \theta'$; $\cos \theta = \sin \theta'$

olur.

$$\sqrt{\frac{\epsilon_1}{\epsilon_2}} = \frac{\sin \theta'}{\sin \theta} = \frac{\cos \theta}{\sin \theta} \Rightarrow \tan \theta_B = \sqrt{\frac{\epsilon_2}{\epsilon_1}}$$

olarak bulunur. Genel olarak yüzeye gelen EM dalgalar pek çok farklı polarizasyonu iserecektir. Ancak θ_B ile gelen EM dalgalar, yansımalarında sadece tek bir polarizasyona sahip olacaklardır. Pek çok makeme için, $\epsilon_1 \approx \epsilon_2$ olacaktır.

Bu durumda $\tan \theta_B \approx 1 \Rightarrow \theta_B \approx 45^\circ$ olarak bulunur.